

Не могу прежалити
Што неким случајем
Није жив Султан Мурат
Па да одем на Косово поље
Да му се извиним

Прво бих набрао
Пуне руке божура
И фино их увио у тробојку
Па главом на Видовдан
Бануо пред његов чадар

Извини Падисаху што оволико касним
Ко ће ме разумети ако ти нећеш
Много си ишао испред свог времена
Оно што је теби било јасно још онда
Ја сам схватио тек сада

Све си нам искрено и отворено говорио
Али ниси имао коме
Ко је онда могао и помислити
Да ћеш ти испасти поштенији
Од свих који су долазили после тебе
Ти ниси освајао свет
А да нико твој не погине
Нити си ратовао скривен иза облака
Него си дошао лично
И све платио својом главом
Ниси ме ослобађао него поробљавао
Нити си ме нагонио да те молим
Да ме окупираш и заробиш

Да сам те послушао
Где би ми крај био
Што да не будемо Турци
Кад више ни Турци нису Турци
Кад је и Французе срамота што су Французи
И Русе што су Руси
И Јапанци што су Јапанци
Камоли да Срби могу бити Срби

Али ако Султан ни случајно
Није могао толико надживети вршњаке
Могао је неко од млађих
Рецимо надвојвода Франц Фердинанд
Макар само толико
Док одем у Сарајево
Станем код оног моста
На оној истој реци
У оне исте стопе
На онај исти дан
И дочекам госта
С пљоском у пољском цвећу

Извини царски сине и унуче
Ако икако можеш
Сад је касно за све осим за извињење
Ко је тада могао и помислити
Да ћеш ти испасти горостас
У односу на касније долазнике
Који су долазили кад год хоће
Као у своју кућу
Надвојвода ипак није каплар
А све смо их стављали
Под горње венце и највише ловоре
А тебе дочекали барутом из шестпуца

Љутили смо се што си стигао на Видовдан
Сад тек видим да је то небитно
То је дан као и сваки други

Извинене

Пише: Матија Бећковић
уторак, 03 новембар 2009 14:10

Дошао си за своје зло
А за моје добро
Опрости у име малолетног Г.П.
Кога је занело сопствено име и презиме

Али ако се ни Султан ни Надвојвода
И поред најбоље воље
Нису могли толико издвојити
И надживети свој век
Ако је могао ико
Фирер је могао
Шта је то за њега
Кад је већ толико волео да живи
Макар да не умре
Док га измолим да ме прими
И чује шта ћу му рећ

Знам колико си заузет
И да имаш посла преко главе
Само сам дошао да ти кажем
Да знаш да знам и памтим
Ти ниси заратио само са мном
Ни бомбардовао само мене
За мене си увео квоту сто за једног
И ње си се поштено држао
Мада си мислио да је мало и хиљаду
А ови су убијали ни због једног
И све одједном и с реда и заједно

Истина ја сам прекршио дату реч
И пред целом планетом пљунуо те у лице
Нико мој није подигао руку на твој поздрав
Држећи је при себи као да је узета
А оне који су ти се нашли с руке
Никад ниси заборавио
И боље су прошли од мене

Уосталом ти си био сликар

Извинене

Пише: Матија Бећковић
уторак, 03 новембар 2009 14:10

Какав такав
И уметник какав год
Имао си дара каквог било
И сликао си колико толико
И стајао си пред штафелајем
Колико год си стајао
Ипак си стајао
И за толико ниси жарио и палио
И из тебе је провирило нешто људско
И на крају крајева
Ти си се убио
Што ти сви признају
И умеју да цене
То није учинио нико после тебе
А није да нису имали разлога
Нови варвари с атомским главама
За које је твој гас мачији кашаљ

(*Пут којег нема*, Српска књижевна задруга, Београд, 03.11.2009)